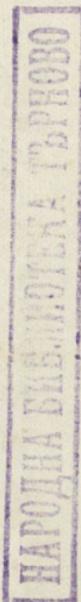

§ 59. Отъ третьо-то лице на първо-
то опредѣленіо (а за смѣшены-те и на
второ-то неопредѣленіо) происхождѣтъ:

1) Дѣйствително-то причастіе на то-
ва исто време , пощо ся приложи на
третьо-то лице вѣй и вшѣй , както :
бѣй, бѣвый, бѣвшїй; зрѣй, зрѣвый, зрѣвшїй;
гѣбнѹй, гѣбнѹвый, гѣбнѹвшїй ; второ-
то неопредѣл. йзвѣвый, йзвѣвшїй; ўзрѣ-
вый, ўзрѣвшїй, погѣбнѹвый, погѣбнѹвшїй.
Исключаватся отъ това правило глаголите,
що ся спрягажтъ по първый-а примѣръ
въ второ-то спряженіе , защо тамъ първо
се исхвирля окончаніе-то е пакъ тогава ся
прилага шїй ; както: несѣ нес-шїй , вѣдѣ
вѣд-шїй.*)

*) Има нѣкои глаголы, кои не слѣдѣватъ
това правило и различно произвождѣтъ причас-
тия-та, или ги съкрлатавятъ; както: отъ твори-
творивый, вшїй, съкраш. твбршїй, отъ іавїй, іав-
ивый, вшїй, съкраш. іавлѣй и іавлїшїй ѿтавивый -
вшїй, ѿтавлѣй, ѿтавшїй; отъ несшїй, несъ;
чѣтшїй, чѣтъ; ємшїй, ємъ; прїимшїй, прїимъ;
простѣршїй, простѣръ; наченшїй, наченъ; пристѣп-
шїй, пристѣплъ и мнозо дрѣги подобно.